

ԳԱՅԱՆԵ ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

ՀՊՏՀ տնտեսագիտության տեսության
ամբիոնի ասպիրանտ

ՀԱԿԱՄՐՑԱԿՑԱՅԻՆ ՀԱՄԱՉԱՅՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԲԱՑԱՀԱՅՏՄԱՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐԸ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՆՈՒՄՆԵՐԻ ԳՈՐԾՄՆԹԱՑՈՒՄ

Պետական գնումները պետության միջոցներով պետության կարիքների համար ծեռք բերվող նյութական և ոչ նյութական արժեքներն են: Ի տարբերություն մասնավոր գնումների, որտեղ պատվիրատուն ինքն է՝ իր միջոցներով գնում կատարում, այստեղ պատվիրատուն պետությունն է՝ ի դեմս պետական ծառայողների, ովքեր, հանդես գալով միջնորդի դերում, շատ հաճախ, գիտակցաբար, չեն առաջնորդվում շահավետ գնում կատարելու սկզբունքով և դրսնորում են իրացիոնալ վարքագիծ՝ ձևական վերաբերմունք, անտարբերություն, «միջնորդավճարի» ակնկալում և այլն: Ծուկայական տնտեսական համակարգ ունեցող գրեթե բոլոր երկրներում, այդ թվում՝ ՀՀ-ում, պետական գնումները կազմում են բյուջեի ծախսերի կեսից ավելին՝ շուրջ 60%-ը կամ ՀԱԱ շուրջ 15%-ը:

Պետական գնումների գործընթացում հակամրցակցային համաձայնությունների բացահայտման խնդրի արդիականությունը պայմանավորված է նրանով, որ այստեղ ներգրավված խոշոր միջոցները չարաշահումների և կոռուպցիայի իրական հնարավորություններ են ստեղծում մի կողմից՝ տնտեսավարող սուբյեկտների, մյուս կողմից՝ վերջիններին և պետական ծառայողների միջև:

Տնտեսավարող սուբյեկտների միջև հակամրցակցային համաձայնություններ դիտվում են այն ժամանակ, երբ պատվիրատուի հետ պայմանագիր կնքելու նպատակով գնումներին մասնակցող անձինք փոխպայմանավորվածություն են ծեռք բերում՝ բացահելով մրցակցությունն այդ գործընթացում, հրաժարվելով «արդար» գնից: Արդյունքում տեղի է ունենում գնման ենթակա ապրանքների գների բարձրացում, որը հանգեցնում է ավելի բարձր՝ ոչ շուկայական գների ծևակորման, ինչպես նաև պետական միջոցների անարդյունավետ օգտագործման ու կորուստների մեծացման:

«Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին» <<օրենքի (այսուհետ՝ Օրենք) համաձայն՝ հակամրցակցային համաձայնությունները տնտեսավարող սուբյեկտների միջև կնքվող այն գործարքներն են կամ համաձայնեցված գործողությունները, որոնք հանգեցնում են մրցակցության սահմանափակմանը, կանխմանը կամ արգելմանը¹:

Առհասարակ, մրցակցությունը պաշտպանող մարմինների համար հակամրցակցային համաձայնությունների բացահայտումն ամենադժվար ապացուցվող գործողություններից է, իսկ Հայաստանում՝ առավել ևս: Ի տարբերություն արևմտյան երկրների՝ Հայաստանում տնտեսական մրցակցությունը պաշտպանող պետական հանձնաժողովը (այսուհետ՝ Հանձնաժողով) չունի խուզարկելու, ստուգելու, գաղտնալսումների, գործակալության ցանց պահելու, ցանկացած տեղեկատվություն կամ փաստաթուղթ ստանալու իրավասությունների²: Այդ մասին է վկայում նաև այն, որ Հանձնաժողովն իր գործունեության՝ 2001-2010 թթ. ընթացքում բացահայտել է հակամրցակցային համաձայնությունների ընդամենը իին դեպք՝ ստուգանքների նշանակման որոշումներով³:

Ինչ վերաբերում է պետական գնումների գործընթացում հակամրցակցային համաձայնությունների բացահայտման դեպքերին, ապա նշենք, որ Հանձնաժողովի կողմից այս ոլորտում կատարված ուսումնասիրությունների արդյունքում 2012 թվականի ընթացքում բացահայտվել են բուժիաստատությունների, ինչպես նաև դեղերի շրջանառության բնագավառում գործունեություն իրականացնող մի շարք տնտեսավարող սուբյեկտների մասնակցությամբ այդպիսի դեպքեր, և այդ սուբյեկտների նկատմամբ կիրառվել են պատասխանատվության միջոցներ: Սակայն Հանձնաժողովի ձեռնարկած միջոցները բավարար չեն եղել հակամրցակցային գործողությունների դրսւորման դեպքերի կանխարգելման և վերացման համար: Հարկ է նշել նաև, որ 2012 թվականին ուսումնասիրություն է սկսվել նախադպրոցական ուսումնական հաստատությունների, մանկատների, ծերանոցների, գիշերօրիկ և մի շարք այլ հաստատությունների կողմից կազմակերպվող գնումների գործընթացում հնարավոր հակամրցակցային համաձայնությունների բացահայտման ուղղությամբ: Սակայն բոլոր գործերը դեռևս ընթացիկ փուլում են, և որևէ օրինախախտ տնտեսավարող սուբյեկտի նկատմամբ պատասխանատվության միջոց չի կիրառվել⁴:

2003 թվականին Քլարքը և Էվենեթը ցույց են տվել այն հնարավոր օգուտները, որոնք կարելի է ստանալ պետական գնումների արդյունքում, եթե մրցույթների ժամանակ պարզապես կանխարգելվել գների բարձրացումները: Նրանք, հիմնվելով այն ենթադրության վրա, որ կարտելային մրցույթ-

¹ Տե՛ս «Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին» <<օրենքի 5-րդ հոդված՝ ընդունված 2000 թվականի նոյեմբերի 6-ին, <http://competition.am/index.php?menu=147&lang=1>

² Տե՛ս Ս. Միքայելյան, «Հակամրցակցային համաձայնությունների բացահայտման մի քանի հարց, էջ 2, http://iraber.asj-oa.am/45/1/15_Mikaeljan_M._B_.pdf

³ Դրանք են՝ 2005 թ. 121-Ա որոշումը, որով հակամրցակցային համաձայնությունը կմքվել է «Երևան-Ստամբուլ-Երևան» ուղղությամբ ուղևորափոխադրումների (ավիաչվերթերի) իրավանացման» ապրանքային շուկայում, 2007 թ. 5-Ա որոշումը՝ «Հավի ծոռ կճեպով» ապրանքային շուկայում, 89-Ա որոշումը, որը վերաբերում է կարագի հրացման գների չիհմնավորված բարձրացմանը, 90-Ա որոշումը արևածաղիկի և եղանակացրենի բուսական յուղի (ձեթի) իրացման գների չիհմնավորված բարձրացման մասին և 2009 թ. 93-Ա որոշումը, որն առնչվում է դեղերի շիջանառության ոլորտին, www.competition.am

⁴ Տե՛ս 2012 թվականի ընթացքում <<մարդու իրավունքների պաշտպանի գործունեության և երկրում մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների խախտման մասին տարեկան գեկույց, Եր., 2013, էջ 58:

ների դեպքում վերադիր ծախսերն ավելանում են 15%-20%-ով, ուսումնասիր վող յոթ երկրներում համեմատել են այդ ծախսերի տնտեսումները մրցակցության մարմինների բյուջեների հետ։ Պարզվել է, որ այստեղ պետական գանձապետարանի հնարավոր տնտեսումները 3-ից մինչև 170 անգամ գերազանցել են մրցակցության մարմինների բյուջեները⁵։

Մեկ այլ՝ Եվրոպական հանձնաժողովի կողմից կատարված ուսումնասիրության արդյունքում պարզվել է, որ պայմանագրերի հիման վրա ամեն տարի իրականացվում են ապրանքների և ծառայությունների գնումներ՝ մոտ 700 միլիարդ կամ 2.000 ԱՄՆ դոլարին համարժեք գումարի չափով՝ Եվրոմիության անդամ երկրներում բնակվող յուրաքանչյուր անձի հաշվով⁶։ Հայաստանում պետական գնումների տարեկան ծավալը մոտ 450 մլրդ դրամ է, որը հանրապետությունում բնակվող յուրաքանչյուր անձի հաշվով կազմում է մոտավորապես 150 հազար դրամին համարժեք գումար՝ ՀՀ-ում 2009, 2010, 2011, 2012, 2013 թվականներին պետական գնումներին հատկացվել է պետական բյուջեով նախատեսված ընդհանուր ծախսերի, համապատասխանաբար՝ մոտ 63.5, 61.1, 59.9, 57.6, 56.1 տոկոսը։ Նշենք նաև, որ առանձին շուկաներում պետությունը ամենախոշոր պատվիրատուն է։

Այս տվյալները ցույց են տալիս, որ ողջ աշխարհի, այդ թվում Հայաստանի մասնավոր ծերնարկատերերի համար պետական գնումները դիտվում են որպես շուկայական գործունեության լայն հնարավորություն, և պետության՝ որպես գնորդի վարքագիծն ուղղակիորեն է ազդում ինչպես մակրոտնտեսական իրավիճակի, մասնավորապես՝ տնտեսական աճի, այնպես էլ տնտեսության և դրա առանձին ճյուղերի զարգացման ու տնտեսական մրցակցության վրա։

Աշխարհի գրեթե բոլոր երկրներում, ներառյալ՝ ՀՀ-ն, օրենսդրորեն պետական գնումների ժամանակ կազմակերպվող մրցույթներում կարտելներն արգելվում են⁸։

Պետական գնումների գործընթացում տնտեսավարող սուբյեկտների միջև կնքվող հականմրցակցային համաձայնությունները՝ մրցույթների այժմանների կամ արդյունքների վերաբերյալ պայմանավորվածությունները, հիմնականում վերաբերում են գնի առաջարկի կեղծնան տարբերակներին կամ գաղտնի համաձայնությամբ հայտերի ներկայացմանը, երբ հայտատունները վերացնում կամ նվազագույնի են հասցնում մրցակցությունն իրար միջև՝ պետական մարմիններին գրելով առաջել ցածր գների և լավ արտադրանքի հնարավորությունից։ Նման վարքագիծ ընդունված ձևերից են՝

ա) գները բարձրացնելու, իշեցնելու կամ նույն մակարդակին պահելու պայմանավորվածությունները,

⁵ Մրցակցության քաղաքականությունը Հայաստանում։ Գործարար միջավայրի հետազոտություն, ԱՄՆ ՍԶԳ Արևոտային իրավունքի և տնտեսական կարգավորման ծրագիր, Եր., 2005, էջ 7, www.gnumner.am

⁶ Տես Գնումների մասին Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության օգտագործողի ձեռնարկ, ՀՀ ֆինանսների և էկոնոմիկայի նախարարություն, Եր., 2005, էջ 2, <http://gnumner.am/download/31.html>

⁷ Տես ՀՀ պետական բյուջեի մասին օրենքներ (2009, 2010, 2011, 2012, 2013 թթ.), <http://armstat.am>

⁸ Ըստ ԵՄԳԴ 101-րդ հոդվածի՝ կարտելներն արգելվում են (արգելվում են տնտեսավարող սուբյեկտների միջև բոլոր համաձայնությունները, նրանց որոշումները և համաձայնեցված գործելակերպը, որոնք կարող են վնաս հասցնել ԵՄ անդամ պետությունների միջև առևտությունները)։ ՀՀ-ում, ըստ օրենքի 5-րդ հոդվածի 6-րդ մասի, հականմրցակցային համաձայնություններ կնքելն արգելվում է՝ ներառյալ պետական գնումների կամ մրցույթների պայմանների վերաբերյալ պայմանավորվածությունները կամ արդյունքների կեղծումները։

- բ) գների շուրջ չքանակցելու համաձայնությունները,
 գ) գեղչերը կամ գների իջեցումը սահմանափակելը,
 դ) գնի բանաձևերի կամ ուղեցույցների շուրջ համաձայնության գալը և այլն⁹:

Տնտեսավարող սուբյեկտների կողմից գնի առաջարկի կեղծման հիմնական նպատակը, ինչպես տեսնում ենք, հաղթող հայտի գումարի չափը բարձրացնելն է: Գնի առաջարկը կարող է կեղծվել ցանկացած երկրում և ցանկացած շուկայում, հետևաբար՝ պայքարը կարտելների և կեղծ մրցույթների դեմ պետք է լինի բոլոր մրցակցային մարմինների առաջնային խնդիրը: Գնի առաջարկի կեղծման ցանկացած դրսւորում հակամրցակցային համաձայնության առարկա է: Հակամրցակցային համաձայնության առարկա են նաև.

- ա) խսրական գների սահմանումը,
 բ) գների արհեստական բարձրացումը, իջեցումը կամ պահպանումը,
 գ) շուկայի բաժանումը տարածքային սկզբունքով, ըստ իրացման կամ ծեռքբերման ծավալի, ապրանքի տեսականու, սպառողների խմբերի և այլն,
 դ) այլ տնտեսավարող սուբյեկտների՝ շուկա մուտք գործելուն խոչընդունելը (սահմանափակելը) կամ շուկայից նրանց դուրս մղելը¹⁰:

Անդրադարձնանք ընկերությունների կողմից գնի առաջարկի կեղծման մի քանի ընդունված եղանակների:¹¹

1. Թաքնված մրցույթ կամ կեղծ մասնակցություն մրցույթին. սա կեղծ գնի առաջարկի ամենաընդունված ձևն է, որը կոչվում է նաև փոխլրացնող, քաղաքավարությունից ելնելով կամ ծևական մասնակցություն մրցույթին: Դա լինում է այն դեպքերում, երբ մրցակիցը համաձայնում է ներկայացնել ավելի բարձր գնի առաջարկ (քան նախորոշված հաղթողին է) կամ գնորդի համար անընդունելի պայմաններ ապրունակող հայտ (գնի առաջարկ): Գաղտնի համաձայնության մասնակից ընկերությունները (մասնակիցները) հաճախ նախընտրում են այս տարբերակը, քանզի տվյալ դեպքում իսկական մրցակցության պատկեր է ստեղծվում:

2. Հրաժարում մրցույթից կամ հայտի գործողության դադարեցում. այս դեպքում մեկ կամ ավելի տնտեսավարողներ համաձայնում են չմասնակցել մրցույթին կամ հետ կանչել իրենց կողմից արդեն իսկ ներկայացված հայտը, կամ հաղթող ճանաչված մասնակիցը հրաժարվում է պայմանագիր կնքելու իրավունքից:

3. Մրցույթի ռոտացիա կամ մրցույթ «հերթափոխությամբ». «Դավադիր» ընկերությունները շարունակում են մասնակցել մրցույթին, սակայն համաձայնում են հերթով դառնալ հաղթող (այսինքն՝ ամենացածր գին առաջարկող հայտատու):

4. Շուկայի բաժանում. մրցակիցներն իրար մեջ բաժանում են շուկան և համաձայնում են չմրցել որոշակի պատվիրատունների համար կամ որոշակի աշխարհագրական տարածքներում:

⁹ Տես Յու. Պառվառւկայտե (Լիտվայի Հանրապետության հանձնաժողովի Պետական կառավարման մարմինների գործունեության հաղեցնով բաժնի պետ), Հորիզոնական համաձայնություններ. Պետական գնումների մրցույթում գնի առաջարկի կեղծում, Եր., 2011, էջ 6,

http://competition.am/uploads/resources/J_Paulauskaite_Bid_rigging_April20_2011_Yerevan_ar.pdf

¹⁰ Տես ՀՀ տնտեսական մրցակցության պաշտպանության պետական հանձնաժողովի՝ 2004 թվականի մեպտեմբերի 1-ի «Հակամրցակցային համաձայնությունների որոշման կարգը հաստատելու մասին» թիվ 122-Ն որոշման հավելվածի 1.6 կետ:

<http://www.arlis.am/DocumentView.aspx?docid=16489>

¹¹ Տես Յու. Պառվառւկայտե, նշվ. աշխ., էջ 7:

Հակամրցակցային համաձայնության իրականացման արդյունավետությունը ապահովելու նպատակով մասնակիցները կարգավորում են իրենց համատեղ գործողությունների ուղղությունները, ըստ որի կարողանում են վերահսկել համաձայնագրի բոլոր մասնակիցների նախանշած գործողությունների պատշաճ կատարումը, անհրաժեշտության դեպքում պատասխանատվության ենթարկել համաձայնության պայմանները չկատարողներին, ինչն, իր հերթին, էլ ավելի է բարդացնում համաձայնության բացահայտումը: Ուստի հարկ է ուշադրություն դարձնել տնտեսավարող սուբյեկտների ներկայացրած և գնումների գործընթացում արձանագրված այն տեղեկություններին, որոնք կարող են վկայել հնարավոր համաձայնության մասին: Այդ առումով ուշագրավ է Հանձնաժողովի կողմից 2011 թվականին հաստատված գնումների գործընթացում հակամրցակցային համաձայնությունների կանխարգելման և բացահայտման վերաբերյալ ուղեցույցը, որը թույլ է տալիս որոշակի քայլերի օգնությամբ բացահայտել հնարավոր հակամրցակցային համաձայնությունները¹²: Այսպես՝

1. Ընկերությունների կողմից ներկայացված հայտերում հակամրցակցային համաձայնությունների ազդանշանների որոնումը, մասնավորապես.

- տարածքների աշխարհագրական բաժանման սկզբունքը, ըստ որի որոշ մասնակիցներ հաղթում են միայն որոշ աշխարհագրական տարածքներում,
- որոշ մասնակիցներ անսպասելիորեն հրաժարվում են մրցույթին մասնակցելուց կամ մշտապես հայտ են ներկայացնում, սակայն երբեք չեն հաղթում,
- հաղթող մասնակիցը հաճախ մրցույթում հաղթող չձանաչված մասնակիցի հետ ենթակապալային պայմանագիր է կնքում,
- հաղթող մասնակիցը հրաժարվում է ստորագրել մրցույթի պայմանագիրը, իսկ հետագայում պարզվում է, որ ենթակապալառու է:

2. Ներկայացված փաստաթղթերում հակամրցակցային համաձայնությունների ազդանշանների որոնումը, երբ մասնակիցների ներկայացրած տարբեր փաստաթղթերում փորձ է արվում հայտնաբերելու հակամրցակցային համաձայնությունների մասին վկայող նշաններ: Թեև տնտեսավարող սուբյեկտները փորձում են համաձայնությունը գաղտնի պահել, սակայն հնարավոր անուշադրությունը, անփութությունը կարող են նպաստել դրա բացահայտմանը: Անհրաժեշտ է համեմատել բոլոր փաստաթղթերը, քանի որ դրանք կարող են նախապատրաստված լինել մեկ անձի կողմից կամ մասնակիցների համատեղ ուժերով:

3. Գնորոշման հետ կապված ազդանշանների որոնումը: Հակամրցակցային համաձայնության բացահայտման նպատակով կարող են ուսումնասիրվել նաև գները: Այսուղև անհրաժեշտ է հատուկ ուշադրություն դարձնել մասնակիցների կողմից համատեղ և ծախսերով չիմնավորված գների բարձրացումների վրա: Եթե «պարտվող» հայտի գները էականորեն բարձր է «հաղթող» հայտի գնից, համաձայնության եկած մասնակիցները, հնարավոր է, կիրառում են «թաքնված մրցույթ» հակամրցակցային համաձայնության տեսակը:

4. Կասկածելի հայտարարությունների որոնումը: Այսուղև ուշադրություն է դարձվում մասնակիցների՝ գների կամ առևտորային պայմանների վերա-

¹²Տես ՀՀ ՏՄԴՊՀ 2011 թվականի հուլիսի 25-ի «Գնումների գործընթացում հակամրցակցային համաձայնությունների կանխարգելման և բացահայտման վերաբերյալ ուղեցույցը հաստատելու մասին» թիվ 317-Ա որոշում, էջ 5:

բերյալ հնարավոր համաձայնությունների մասին վկայող կասկածելի հայտարարություններին:

5. Կասկածելի վարքագիծի դիտարկումը, երբ մասնակիցների հետ հանդիպումների կամ այլ շփումների ընթացքում ուշադրության են առնվում գնային առաջարկների քննարկումների ընթացքում տեղի ունեցած այնպիսի միջադեպեր կամ այլ կասկածելի վարքագիծի դրսուրումներ, ըստ որոնց կարելի է ենթադրել, որ տվյալ սուբյեկտը որոշակի գործողություններ է ձեռնարկում՝ ի շահ մրցույթի այլ մասնակիցների:

Հակամարցակցային համաձայնությունների բացահայտման վերը նշված գործոնները պարտադիր չեն դիտարկել որպես լիարժեք ապացույցներ ընկերությունների կողմից համաձայնության գալու կամ կասկածելի վարքագիծի դրսուրելու առումով: Օրինակ՝ մասնակիցը կարող է չճամանակել տվյալ մրցույթին ժամանակի բացակայության պատճառով: Այնուամենայնիվ, կասկածելի երևոյթների ի հայտ գալը հակամարցակցային համաձայնությունների բացահայտման նպատակով ուսումնասիրություն կատարելու հիմք է դառնում: Նշենք նաև, որ ուսումնասիրություն իրականացնելիս շատ կարևոր է ուշադրություն դարձնել նաև այնպիսի հանգամանքների, ինչպիսիք են.

ա) Մասնակիցների ոչ մեծ թիվը շուկայում. համաձայնության գալը շատ հեշտ է, երբ նույն մասնակիցներն են ներգրավվում պարբերաբար կրկնվող գնումներում:

բ) Շուկա մուտք գործելու սահմանափակումը կամ առհասարակ հնարավորության բացակայությունը. եթե շուկա մուտք գործելու հնարավորություն ունեն հատուկենտ տնտեսավարող սուբյեկտներ, ուրեմն շուկայում արդեն գործող ընկերությունները որոշակի առավելություն ունեն շուկա մուտք գործող նոր ընկերությունների նկատմամբ, քանի որ առեն ծանոթ են միմյանց գործելաուզին և, ըստ այդմ, կարողանում են համաձայնեցնել իրենց գործողությունները:

գ) Համասեռ (համանման) կամ պարզունակ ապրանքները. հակամարցակցային համաձայնությունների հավանականությունը մեծանում է, եթե զննան ենթակա ապրանքների կամ ծառայությունների տեխնիկական բնութագրերը պարզ են և չեն փոփոխվում ժամանակի ընթացքում: Այս պայմանների դեպքում հեշտ է գալ համաձայնության և երկար ժամանակ առաջնորդվել դրանով:

դ) Արտադրողների կամ առևտորային կազմակերպությունների միավորումները և միությունները. թեև դրանք կարող են ծառայել որպես չափորոշիչներ, նորարարության և մրցակցության զարգացմանը նպաստող օրինական միջոց, այնուամենայնիվ, կարող են օգտագործվել նաև որպես հանդիպումների և խորհրդակցությունների վայր՝ անօրինական, հակամարցակցային համաձայնություններ կնքելու նպատակով:

ե) Շուկայական պայմանները. երբ կատարվում են շուկայական պայմանների շարունակական փոփոխություններ, դժվարանում է հակամարցակցային համաձայնության կնքումը: Միևնույն ժամանակ, նշված անորոշ տնտեսական պայմանները ստիպում են տնտեսավարող սուբյեկտներին կնքել հակամարցակցային համաձայնություններ՝ գնումների միջոցով առավել անվտանգ և կանխատեսելի եկամուտ ստանալու նպատակով:

գ) Փոխադարձ փոխարինելի ապրանքների բացակայությունը կամ դրանց սահմանափակությունը. հակամարցակցային համաձայնության հավա-

նականությունը մեծանում է, երբ գնվելիք տվյալ ապրանքը դժվար է լինում փոխարինել այլ ապրանքով, կամ այդ ապրանքն ունենում է սահմանափակող բնութագրեր:

է) Դրսից մրցակցության վտանգի բացակայությունը և այլն¹³:

Վերը ներկայացվածը, ինչպես նշեցինք, վերաբերում էր պետական գնումների գործընթացում տնտեսավարող սուբյեկտների միջև կնքվող հականրացացային համաձայնություններին և դրանց բացահայտման ուղիներին, սակայն, ինչպես գիտենք, պետական գնումների առանձնահատկություններից մեկն էլ այն է, որ այստեղ դիտվում են նաև համաձայնություններ տնտեսավարող սուբյեկտների և պատվիրատունների՝ պետական ծառայողների, պաշտոնյանների միջև, այսինքն՝ առևա են վերջիններիս կողմից ոչ շահավետ գնումներ կատարելու կամ որևէ տեսակի «միջնորդավճար» ակնկալելու ռիսկեր: Այդ առումով, հականրացացային համաձայնությունների բացահայտման ու կանխարգելման համակարգի ներդրումը ենթադրում է գնումների բնագավառում կոռուպցիոն ռիսկերի նվազեցում: Այդ ռիսկերը ներառվում են հետևյալ հիմնական խմբերում.

- Խորականության կիրաօնմանն ուղղված չարաշահումներ,

- պետական ծառայողների անհարկի խրախուսման չարաշահումներ¹⁴:

Խորականության կիրաօնմանն առնչվող չարաշահումներն իրականացվում են պետական ծառայողների կողմից՝ օրենքով վերջիններիս տրված լիազորությունների ոչ համարժեք կիրաօնման ձևով, մասնավորապես՝ գնումների խորական բնութագրեր կազմելու, որակավորման չիհմնավորված պահանջներ սահմանելու, տնտեսավարող սուբյեկտներին հրահանգներ, հանձնարարություններ, ցուցումներ, խորհուրդներ կամ հրամաններ տալու, մատակարարների և կապալառուների խորական ընտրության, ինչպես նաև պայմանագրի կատարման ոչ պատշաճ սկզբունքների ընդունման միջոցներով: Այս պարագայում պետական ծառայողները ոչ մրցակցային ապրանքներ, աշխատանքներ և ծառայություններ առաջարկող անձանց հնարավորություն են ընձեռում կնքելու գնման պայմանագրեր: Արդյունքում՝ պետական մարմնի հետ պայմանագրի կնքած անձինք իրենցից պահանջվող ապրանքների արտադրությունը, աշխատանքները և ծառայությունները կատարում են պետական մարմնի կարիքներին ոչ համարժեք՝ անորակ: Դա հանգեցնում է հասարակական միջոցների ոչ խնայողաբար օգտագործմանը, հետևաբար՝ գնումների իրական արժեքի թանկացմանը:

Մյուս դեպքում պետական ծառայողները, ինքնակամ բարդացնելով օրենքով սահմանված պարտականությունների կատարումը, իրենց աշխատանքի դիմաց պահանջում և ստանում են չնախատեսված խրախուսում: Գնումների իրականացման ժամանակ նման չարաշահումները ուժնահարում են պետական մարմնի հետ հարաբերվող ծերնարկատերերի հրավունքները, ինչպես նաև թանկացնում կատարվող գնումները: Բավարարելով պետական ծառայողների պահանջները՝ վերջիններս ստիպված են լինում այդ նպատակով օգտագործվող միջոցները ներառել ապրանքների, աշխատանքների

¹³ Տես ՀՀ ՏՍՊԴՀ 2011 թվականի հուլիսի 25-ի «Գնումների գործընթացում հականրացացային համաձայնությունների կանխարգելման և բացահայտման վերաբերյալ ուղեցույցը հաստատելու մասին» թիվ 317-Ա որոշում, էջ 4:

¹⁴ Տես ՀՀ Կառավարության 2009 թ. ապրիլի 23-ի նիստի N 17 արձանագրային որոշման հավելվածը՝ «Գնումների համակարգի բարեփոխումների ռազմավարություն», էջ 13, www.gnumner.am

և ծառայությունների դիմաց առաջարկվող արժեքի մեջ, ինչը թուլացնում է այդ կազմակերպությունների մրցակցային դիրքերը:

Պետական մարմինների կամ ծառայողների կողմից կատարվող՝ վերը ներկայացված չարաշահումները տնտեսական մրցակցությունը սահմանափակող, կանխող կամ արգելող գործողություններ են, որոնք կանխարգելելու համար անհրաժեշտ են:

- գննան գործընթացը կազմակերպել մրցակցային, թափանցիկ, հրապարակային և ոչ խորական հիմունքներով,
- սահմանել գննան գործընթացի թափանցիկ և հրապարակային կանոններ,
- յուրաքանչյուրի համար ապահովել պետական գնումներին մասնակցելու հավասար իրավունքներ,
- ներդնել գնումների գործընթացի բողոքարկման արդյունավետ համակարգ¹⁵:

Այսպիսով՝ պետական գնումների հիմքում պետք է լինեն թափանցիկությունը և հրապարակայնությունը, պատասխանատվությունը, մրցակցությունը, դրամական միջոցների արժեքավորումը, արդարությունը և ազնվությունը¹⁶:

Ընդունված է պետական գնումների համակարգի արդյունավետությունը գնահատելիս հիմնվել այնպիսի ցուցանիշների վրա, ինչպիսիք են՝ մրցակցային գնումների ծավալը, մրցույթներին տնտեսավարողների մասնակցության թիվը, բողոքների քանակը և այլն: Օրինակ՝ առանց մրցույթի կամ, այլ կերպ ասած՝ «մեկ աղբյուրից» կատարվող գնումների մեջ ծավալները վկայում են համակարգում կոռուպցիոն բարձր ռիսկերի և հովանավորչության մասին, մրցույթներին տնտեսավարողների մասնակցության ցածր ցուցանիշը վկայում է հակամրցակցային համաձայնությունների և մրցութային պահանջների խորականության մասին: Բողոքների բացակայությունը կամ սակավությունը վկայում է տնտեսավարողների՝ համակարգի նկատմամբ վստահության ցածր մակարդակի մասին: Միջազգային փորձը ցույց է տալիս, որ համակարգերը արդյունավետ են գնահատվում, եթե «մեկ աղբյուրից» գնումները չեն գերազանցում ընդհանուր՝ գնումների 3-5%-ը, մրցույթին մասնակցում է 5-ից ավելի տնտեսավարող, իսկ գնումների գործարքների 3-5%-ը բողոքարկվում են¹⁷:

Այսպիսով, ամփոփելով կատարված ուսումնասիրությունը, պետական գնումների գործընթացում հակամրցակցային համաձայնությունների բացահայտման և կանխարգելման, ինչպես նաև կեղծ գնի առաջարկների (մրցույթների) դեմ արդյունավետ պայքար իրականացնելու համար:

• Համամիտ ենք, որ անհրաժեշտ է Օրենքում փոփոխություն կատարել և Հանձնաժողովին օժտել ստուգումներ իրականացնելու լայն լիազորություններով, մասնավորապես՝ ցանկացած փաստաթուղթ պահանջելու, խուզար-

¹⁵ Տես <<Կառավարության 2009 թ. ապրիլի 23-ի նիստի N 17 արձանագրային որոշման հավելված. «Գնումների համակարգի բարեփոխումների ռազմավարություն», էջ 14, [www.gnumner.am](http://gnumner.am)

¹⁶ Տես Գնումների մասին Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրության օգտագործողի ծեռնարկ, <<Փինանսների և էկոնոմիկայի նախարարություն», Եր., 2005, էջ 5, <http://gnumner.am/download/31.html>

¹⁷ «Ինտեր Լիմենս» խորհրդատվական ընկերության խորհրդի նախագահ Կարեն Բրուտյանի՝ «Մեդիամաքս» գործակալությանը եւ Banks.am պորտալին տված հարցազրույցը, Եր., 2012, <http://banks.am>

կումներ կատարելու իրավասություններով: Իսկապես, ավելի լավ է Հանձնաժողովին նման հնարավորություն ընձեռել և արդյունք պահանջել, քան պարբերաբար լսել արդարացումներ այն մասին, թե դժվար է բացահայտել հակամրցակցային համաձայնությունները՝ անսպասելի ստուգումներ կատարելու իրավունք չունենալու պատճառով:

- Ֆինանսների նախարարությանը, որպես գնումների գործընթացը կարգավորող և համակարգող մարմնի, առաջարկվում է գնման գործընթացում հնարավոր հակամրցակցային համաձայնության առկայության վերաբերյալ Հանձնաժողովին տեղեկություններ տրամադրելու նպատակով պատվիրատունների՝ գնումների վերաբերյալ հաշվետվություններում ներառել այնպիսի ռիսկային ցուցանիշներ, որոնք կարող են վկայել նման համաձայնության առկայության մասին: Այդպիսի ցուցանիշներ կարող են լինել մրցույթի հրավերի ուղարկման և պայմանագրի կնքման ամսաթվերը՝ դրանք համեմատելու և գնման ընթացակարգի՝ Օրենքին համապատասխան կազմակերպվածությունը գնահատելու, հայտեր ներկայացրած մասնակիցների քանակը՝ մասնակցությունը գնահատելու, ընտրված մասնակցի զբաղեցրած տեղը կամ հայտելից հրաժարված մասնակիցների քանակը՝ մասնակիցների միջև հակամրցակցային համաձայնությունները և պատվիրատունների կողմից կոռուպցիոն ռիսկերը բացահայտելու նպատակով, չկայացած գնման ընթացակարգերի քանակը՝ իրենց հիմքերով և այլն:

- Առաջարկվում է Հանձնաժողովի կողմից կարտելային մրցույթների բացահայտումներից ծևավորված բյուջեի տնտեսումների հաշվին բարձրացնել Հանձնաժողովի բյուջետային ֆինանսավորումը և դրանով վերացնել վերշինիս՝ փոքր չափի ֆինանսական, կադրային և այլ ռեսուրսների տիրապետման հետ կապված արդարացումների հնարավորությունը:

- Ընդունելի է այն տեսակետը, որ պատվիրատունների (գնումների մասնագետների, մրցութային հանձնաժողովների անդամների և այլն) և մրցույթի մասնակիցների միջև հակամրցակցային համաձայնությունները, ինչպես նաև կոռուպցիոն ռիսկերը նվազեցնելու նպատակով անհրաժեշտ է ընդունել գնումների մասնագետների ու մրցութային հանձնաժողովների անդամների փոխատեղման (ռոտացիա) ընթացակարգեր և արդյունավետ պատժամիջոցներ, մասնավորապես՝ առաջարկում ենք գնումների գործընթացում արգելված պետական օժանդակություն ստանալու դեպքում, տնտեսավարող սուբյեկտներից բացի, պատժամիջոցներ սահմանել նաև գնումների մասնագետների, պատվիրատունների դեկավարների և մրցութային հանձնաժողովների անդամների նկատմամբ:

- Համաձայն ենք, որ անհրաժեշտ է պարբերաբար սեմինար և վերապատրաստման պարագաներներ կազմակերպել գնումների մասնագետների համար՝ նպատակ ունենալով բարձրացնել նրանց տեղեկացվածության աստիճանը կեղծ գնի առաջարկների հետ կապված ռիսկերի մասին, ինչպես նաև մեքենայացնել գնումների գործընթացը՝ արագացնել էլեկտրոնային գնումների Armebs (www.armeps.am) համակարգի ամրողական ներդրումը, որը կնպաստի գնումների ոլորտի բարելավմանը, գնման ընթացակարգերի հրապարակայնության ընդարձակմանը, ինչպես նաև կոռուպցիոն ռիսկերի և գործառնական ծախսերի նվազեցմանը:

